

ver vare blevne samlede under en fælles Beselske, dels endelig den under 14de Januar 1885 udfærdigede ny Instrux for Geheimearkivaren (se Bilag B.), hvorved Afdgangen til Arkivernes Benyttelse betydelig lettedes. Til Belysning heraf kan anføres, at Besøget i Geheimearkivets Læsesal er voget fra

2,333 i 1883 til

3,789 i 1888,

og samtidig hermed vogede Privates Rekvistioner i Arkivkontoret fra

280 i 1883 til

744 i 1888.

Det vil heraf fremgaa, at den fra 1ste Januar 1883 trufne Ordning af Arkiverne allerede har ført til en meget betydelig Tiltaget af Benyttelsen, og det er at forudsæ, at denne med den vøgende Interesse for historisk Forskning vil vøge yderligere, efterhaanden som det bliver klarere for Publikum, at Afdgangen til Arkiverne staar aaben for Alle.

Udvalget tiltræder derfor Lovforslagets Bestemmelser om Ansættelsen af 1 Rigsarkivar, 2 Arkivarer og 4 Arkivsekretærer ved Hovedarkivet, i Stedet for de nuværende Arkiv-Embedsmænd, nemlig i Geheimearkivet: 1 Geheimearkivar, 1 Registrator og 1 Inspektør, og i Kongerigets Arkiv: 1 Kontorchef og 2 Fuldmægtige; der bliver altsaa efter Lovforslaget 1 Embedsmand mere end hidtil i Hovedarkivet.

Udvalget skal heller ikke modsætte sig, at den nuværende Medhjælpssum, der for begge Arkiver tilfammen for Tiden er 13,240 Kr., forhøies til 16,000 Kr., dels for at forbedre de meget smaa Assistentlønninger, dels for at gjøre det muligt at ansætte 1 Assistent til.

Med Hensyn til Lønningerne for de ved Hovedarkivet ansatte Embedsmænd anser Udvalget det for uheldigt, at Lovforslaget ikke indeholder selve Lønningsfaterne, men i § 2 blot jævntiller Rigsarkivets Embedsmænd med Embedsmændene i Ministeriernes Kontorer, navnlig da Lønningsloven

for disse ikke i længere Tid har været underkastet noget Gjennemsyn fra Rigsdagens Side. Udvalget har derfor foreflaaet at optage selve Lønningsfaterne i Loven og finder, at der ved Fastsættelsen af disse dels bør tages Hensyn til de Lønninger, der hidtil have været givet Arkivernes Embedsmænd i Genhold til Lønningsloven af 19de Febr. 1861, dels til de Principer, som af Folkethinget i de senere Aar er bleven fulgt ved Gjennemsynet af Lønningslovene for andre Klasser af Embedsmænd. Der er i Overensstemmelse hermed udarbejdet en ny § 2, om hvilken der dog ikke er opnaaet fuld Enighed, idet Udvalget i Spørgsmaalet om Lønningernes Størrelse har delt sig i et Flertal og et Mindretal, der begge stille Vødringsforslag. Til Oplysning om de stillede Vødringsforslags Betydning kan anføres, at medens Rigsarkivaren efter Regjeringens Forslag i 30 Aar vilde faae 184,000 Kr., vil han efter Udvalgets faae 168,000 Kr. De to Arkivarer ville efter Regjeringens Forslag i 30 Aar hver faae 124,000 Kr., efter Flertallets 120,000 Kr., efter Mindretallets 117,000 Kr. Arkivsekretærene ville efter Regjeringens Forslag faae i 30 Aar 75,600 Kr., efter Flertallets 78,000 Kr., efter Mindretallets 75,000 Kr.

Naar Udvalgets Flertal, som det fremgaar heraf, for Arkivsekretærene foreslaar en ubetydelig Forhøielse, skyldes dette dels Hensynet til, at der for disse Embedsmænd er meget ringe Udsigt til Avancement eller Overgang i andre og bedre Stillinger, dels til, at de i Reglen først naae at blive Arkivsekretærer efter i en længere Aarrække at have tjent som Assistent i Arkivet.

Tredie Afnit i § 2 har Udvalget anset det for rettest at give samme Form som i de øvrige Lønningslove, ifølge hvilke der kun hdes Embedsmænd som personligt Tillæg, hvad de vilde tabe i den Løn, de for Tiden oppebære.